

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Michał Krasowski

w obecności protokolanta: starszego sekretarza sądowego Agnieszki Wolskiej

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Puławach: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 29 stycznia 2020 roku, 11 marca 2020 roku i 17 czerwca 2020 roku w P.

sprawy **P. P. (1)**, syna B. i Z. z domu P., urodzonego (...) w Ż.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 23 maja 2012 roku w P. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała W. W. (1) w ten sposób, że kilka razy uderzył go pięścią po twarzy, m. in w nos oraz w plecy po stronie lewej wskutek czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci: na powiekach obu oczu w częściach przyśrodkowej barwy sino-wiśniowej podbiegnięcia krwawe, obrzęk powieki, w okolicy gładzizny czoła obrzęk i podbiegnięcie barwy sinawej z rozproszonymi wybroczynami, znaczny obrzęk nosa w obrębie nasady z podbiegnięciem krwawym barwy sinej, oś nosa w tym miejscu przesunięta nieco w stronę lewą, niedrożny przewód nosowy lewy, w okolicy szczękowej obustronnie obrzęk i podbiegnięcie barwy wiśniowej, w części przyśrodkowej gałki ocznej lewej podspojówkowo wylew krwawy, na plecach po stronie lewej pomiędzy łopatką a kręgami piersiowymi podbiegnięcie krwawe barwy sino-wiśniowej z punktowymi otarciami naskórka - zadrapania o wymiarach 9 cm x 2-3 cm, rtg kości nosa - złamanie kości nosowej w połowie długości z przemieszczeniem, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż siedem dni,

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

2. w dniu 20 grudnia 2016 roku w P. woj. (...) wypowiadał pod adresem przyrodniego brata W. W. (1) groźby uszkodzenia ciała, które wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

I. oskarżonego **P. P. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 23 maja 2012 roku w P., woj. (...), dokonał uszkodzenia ciała W. W. (1) w ten sposób, że kilka razy uderzył go pięścią w twarz, w tym w nos oraz w plecy po stronie lewej, wskutek czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci: na powiekach obu oczu w częściach przyśrodkowych barwy sino-wiśniowej podbiegnięć krwawych, obrzęku powiek, w okolicy gładzizny czoła obrzęku i podbiegnięcia barwy sinawej z rozproszonymi wybroczynami, znacznego obrzęku nosa w obrębie nasady z podbiegnięciem krwawym barwy sinej, przesunięcia osi nosa w tym miejscu nieco w stronę lewą, niedrożności przewodu nosowego lewego, w okolicy szczękowej obustronnego obrzęku i podbiegnięcia barwy wiśniowej, w części przyśrodkowej gałki ocznej lewej podspojówkowego wylewu krwawego, na plecach po stronie lewej pomiędzy łopatką a kręgami piersiowymi podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej z punktowymi otarciami naskórka - zadrapaniami o wymiarach 9 cm x 2-3 cm, złamania kości nosowej w połowie długości z przemieszczeniem, które to obrażenia w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem upośledzające jego drożność spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż siedem dni, tj. występku z art. 157 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 157 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 roku) w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go

na karę grzywny w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. oskarżonego **P. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 190 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 190 § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego W. W. (1) kwotę 2.000 zł (dwóch tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

IV. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniach obowiązujących do dnia 23 czerwca 2020 roku) w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary grzywny i wymierza oskarżonemu karę łączną 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

V. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 2, § 4, § 17 ust. 2 pkt 3 i 4, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Puławach na rzecz adwokata E. K. tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu kwotę 2.376,36 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt sześć złotych trzydzieści sześć groszy);

VI. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 285/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1	P. P. (1)	<p>W dniu 23 maja 2012 roku w P., woj. (...), dokonał uszkodzenia ciała W. W. (1) w ten sposób, że kilka razy uderzył go pięścią w twarz, w tym w nos oraz w plecy po stronie lewej, wskutek czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci: na powiekach obu oczu w częściach przyśrodkowych barwy sino-wiśniowej podbiegnięć krwawych, obrzęku powiek, w okolicy gładzizny czoła obrzęku i podbiegnięcia barwy sinawej z rozproszonymi wybroczynami, znacznego obrzęku nosa w obrębie nasady z podbiegnięciem krwawym barwy sinej, przesunięcia osi nosa w tym miejscu nieco w stronę lewą, niedrożności przewodu nosowego lewego, w okolicy szczękowej obustronnego obrzęku i podbiegnięcia barwy wiśniowej, w części przyśrodkowej gałki ocznej lewej podspojówkowego wylewu krwawego, na plecach po stronie lewej pomiędzy łopatką a</p>

		<p>kręgami piersiowymi podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej z punktowymi otarciami naskórka - zadrapaniami o wymiarach 9 cm x 2-3 cm, złamania kości nosowej w połowie długości z przemieszczeniem, które to obrażenia w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem upośledzające jego drożność spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż siedem dni.</p>	
2	P. P. (1)	<p>W dniu 20 grudnia 2016 roku w P. woj. (...) wypowiedział pod adresem przyrodniego brata W. W. (1) groźby uszkodzenia ciała, które wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Data i miejsce czynów, tj. 23 maja 2012 roku i 20 grudnia 2016 roku, P., woj. (...), okoliczności poprzedzające i towarzyszące tym czynom tj. długoletni konflikt między przyrodnimi braćmi P. P. (1) i W. W. (1)	<p>częściowo zeznania świadka Z. G.</p> <p>zeznania świadka W. W. (1)</p> <p>zeznania świadka A. P.</p> <p>zeznania świadka M. M.</p> <p>zeznania świadka A. S. (1)</p> <p>zeznania świadka G. T.</p> <p>zeznania świadka E. D.</p>	<p>k. 5-5v, 83v, 251-252</p> <p>k. 14v-15, 86v, 128-129v, 249v-250v</p> <p>k. 30v, 131, 252</p> <p>k. 33v-34, 132</p> <p>k. 267v</p> <p>k. 75v, 252-252v</p> <p>k. 260v-261</p> <p>k. 27v, 155v-156v, 248-248v</p>	

	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>protokół badania sądowo – lekarskiego</p> <p>raport historii działania KPP w P.</p>	<p>k. 18</p> <p>k. 19-20, 36</p>	
<p>2. Spowodowanie uszkodzeń ciała W. W. (1) przez P. P. (1), kilkukrotnie uderzenie pokrzywdzonego pięścią w twarz, w tym w nos oraz w plecy po stronie lewej, obrażenia ciała pokrzywdzonego tj. na powiekach obu oczu w częściach przyśrodkowych barwy sino-wiśniowej podbiegnięcia krwawe, obrzęk powiek, w okolicy gładziny czoła obrzęk i podbiegnięcia barwy sinawej z rozproszonymi wybroczynami, znaczny obrzęk nosa w obrębie nasady z podbiegnięciem krwawym barwy sinej, przesunięcie osi nosa w tym miejscu nieco w stronę lewą, niedrożność przewodu nosowego lewego, w okolicy szczękowej obustronny obrzęk i podbiegnięcia barwy wiśniowej, w części przyśrodkowej gałki ocznej lewej podspojówkowy wylew krwawy, na plecach po stronie lewej pomiędzy łopatką a kręgami piersiowymi podbiegnięcia krwawe barwy sino-wiśniowej z punktowymi otarciami naskórka - zadrapania o</p>	<p>częściowo zeznania świadka Z. G.</p> <p>zeznania świadka W. W. (1)</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>protokół badania sądowo - lekarskiego</p> <p>raport historii działania KPP w P.</p> <p>dokumentacja medyczna</p> <p>opinia lekarska</p>	<p>k. 5-5v, 83v, 251-252</p> <p>k. 14v-15, 86v, 128-129v, 249v-250v</p> <p>k. 27v, 155v-156v, 248-248v</p> <p>k. 18</p> <p>k. 36</p> <p>k. 164-166</p> <p>k. 172</p>	

wymiarach 9 cm x 2-3 cm, złamanie kości nosowej w połowie długości z przemieszczeniem, charakter obrażenia w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem upośledzającym jego drożność			
3. Wypowiadanie przez P. P. (1) gróźb bezprawnych wobec W. W. (1) w postaci gróźb uszkodzenia jego ciała, obawa pokrzywdzonego co do ich spełnienia	częściowo zeznania świadka Z. G. zeznania świadka W. W. (1)	k. 5-5v, 83v, 251-252 k. 14v-15, 86v, 128-129v, 249v-250v	
4. Uprzednia niekaralność oskarżonego	dane o karalności	k. 81, 116, 167, 186, 220, 237, 262	
5. Ustabilizowany tryb życia oskarżonego	dane osobopoznawcze wyjaśnienia oskarżonego	k. 80 k. 26v, 247v	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1 - 2	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie pokrywającym się z ustalonym stanem faktycznym	<p>P. P. (1) w trakcie pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego (k. 27) nie negował zaistnienia zdarzenia z udziałem swojego brata W., w trakcie którego W. W. (1) „dostał od niego w łeb”. Wskazywał on również, iż brat wyszedł do niego z gorącym żelazkiem a on tylko się bronił przed bratem. Tym samym oskarżony zgodnie z prawdą potwierdził samo zajście w trakcie którego uderzył on pokrzywdzonego w głowę, przy czym podawane przez niego okoliczności w jakich miało do tego dojść nie wytrzymują konfrontacji z odmiennymi ale wiarygodnymi zeznaniami W. W. (1), w których wskazywał on m.in., iż okoliczności podnoszone przez P. P. (1), w szczególności te odnośnie używania kija bejsbolowego, dotyczą innego zdarzenia. Na rozprawie w dniu 29 stycznia 2020 roku oskarżony opisał natomiast powyższe zdarzenie jako szarpaninę, nie negując, iż do jakiejś sytuacji z użyciem przez niego przemocy wobec brata doszło. Na pytania Przewodniczącego wyjaśnił, iż w trakcie tej</p>	

		szarpaniny jego brat dostał w łeb, ale na pewno nie doznał takich obrażeń ciała. Potwierdził również, iż między nim a bratem dochodziło do kłótni.	
1-3	zeznania świadka W. W. (1)	Zeznania tego świadka Sąd w całości ocenił jako w pełni zgodne z prawdą, szczerze, konsekwentne i logiczne. Wzajemnie się one uzupełniają z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym i tworzą przekonujący obraz przebiegu zdarzeń z dnia 23 maja 2012 roku i 20 grudnia 2016 roku. W ocenie Sądu nie ma zasadnych podstaw, aby uznać, że chciał on w sposób fałszywy, bądź ponad miarę obciążać oskarżonego, nawet uwzględniając fakt, iż jest on pokrzywdzonym w sprawie a między nim a oskarżonym istnieje wieloletni konflikt. W bezpośrednim kontakcie z tym świadkiem Sąd nie poczynił obserwacji mogących poddać w wątpliwość wiarygodność jego relacji. Składał on zeznania w sposób spokojny i wyważony. Lojalnie wskazywał których okoliczności już nie pamięta, co jest zrozumiałe wieloletnią odległością czasową od daty zdarzeń. Przekonywująco, racjonalnie i zgodnie z doświadczeniem życiowym wytłumaczył	

		<p>on również dlaczego nie zgłaszał wcześniej zawiadomienia o uszkodzeniu jego ciała przez brata w 2012 roku. Powyższe pozwalało w ocenie Sądu dać wiarę temu świadkowi w pełnym zakresie jego relacji co do przebiegu i sprawcy zdarzeń z jego pokrzywdzeniem objętym osądem w niniejszej sprawie, zwłaszcza że znajdują one bezpośrednie lub pośrednie potwierdzenie w zeznaniach świadka Z. G., uznanych za wiarygodne i zgromadzonych w sprawie dowodach nieosobowych.</p>	
1, 3	<p>Zeznania świadka Z. G. w zakresie pokrywającym się z ustalonym stanem faktycznym k. 5-5v, 83v</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka składane w toku postępowania przygotowawczego. Przy pierwszym przesłuchaniu tego świadka w dniu 20 grudnia 2016 roku w charakterze osoby zawiadamiającej o przestępstwie z pokrzywdzeniem jej osoby Z. G. zeznała również w kontekście wszczynania awantur przez P. P. (1), iż ich powodem są pretensje w/w do jej drugiego syna W. W. (1). Jednocześnie wskazała, iż P. P. (1) często mówi, że jak syn W. przyjdzie do niej to on mu połamie nogi. Relacjonowała również ogólnie, iż w dniu jej zawiadomienia tj. 20 grudnia 2016 roku również doszło do awantury ze</p>	

strony jej syna P., której podłożem miało być podnoszone przez oskarżonego niewłaściwe zachowanie wobec niego jego przyrodniego brata. W ocenie Sądu powyższa relacja tego świadka była prawdziwa, gdyż miała charakter relacji spontanicznej, bezpośrednio po zdarzeniu a okoliczności dotyczące zachowania P. P. (1) wobec W. W. (1) miały charakter uboczny wobec zawiadomienia o znęcaniu się P. P. (1) nad matką. Z. G. wypowiedziała je spontanicznie, nie pytana o to, bo w zakresie zainteresowania organów ścigania nie pozostawały wówczas kwestie czynów niedozwolonych popełnionych przez oskarżonego wobec W. W. (1) (zawiadomienie o ich popełnieniu złożył on bowiem dopiero w trakcie jego przesłuchania w dniu 4 stycznia 2017 roku). Szczegółową relację odnośnie gróźb wypowiedzianych przez P. P. (1) wobec W. W. (1) świadek ten podał w trakcie kolejnego przesłuchania w dniu 6 kwietnia 2017 roku, wskazując, iż P. stać jest na to, żeby pobić W.. W powyższym zakresie relacja tego świadka jest logiczna i zbieżna z zeznaniami W. W. (1), które Sąd uznał za wiarygodne. Nie przekonały natomiast

		<p>Sądu tak co do formy ich składania, jak również co do meritum, twierdzenia tego świadka na rozprawie w dniu 29 stycznia 2020 roku, w ramach których Z. G. nie potwierdziła powyższych okoliczności, zeznając, iż syn W. ją do ich podania Policji namówił i w rzeczywistości nie było takiej sytuacji, żeby takie groźby padały. Wątek ten zostanie omówiony przy ocenie w/w zeznań tego świadka w ramach dowodów, którym Sąd nie dał wiary. Niemniej jednak w toku tych ostatnich zeznań świadek ten zgodnie z prawdą potwierdził, iż między jej synami istniał i istnieje konflikt, w ramach którego „zdarzały się rękoczyn”.</p>	
1	<p>Zeznania świadka A. P., M. M., A. S. (1), G. T., E. D.</p>	<p>Zeznania tych świadków miały wartość dowodową tylko w zakresie ich relacji co do bezspornej okoliczności konfliktu istniejącego między P. P. (1) a W. W. (1) na tle ich relacji rodzinnej i spraw majątkowych. Natomiast nie wiedzieli oni (A. S. (1)), albo wiedzieli bardzo ogólnie (A. P., M. M., G. T., E. D.), iż do jakichś sytuacji konfliktowych między w/w dochodziło, przy czym nie potrafili podać żadnych ich bliższych szczegółów, gdyż nie byli bezpośrednio ich świadkami a o ich zaistnieniu czerpali wiedzę</p>	

		z ogólnej relacji samych uczestników.	
1-2, 4-5	<p>protokół badania sądowo – lekarskiego</p> <p>raporty historii działania KPP w P.</p> <p>dokumentacja medyczna</p> <p>opinia lekarska</p> <p>dane o karalności</p> <p>dane osobopoznawcze</p>	<p>Sąd w pełni obdarzył wiarą zgromadzone w trakcie niniejszego postępowania karnego dowody z dokumentów. Dowody te nie były w trakcie całego niniejszego postępowania kwestionowane przez żadną ze stron a również Sąd nie znalazł żadnych powodów by dowody te zakwestionować, zarówno w zakresie formalnym, jak i materialnym. W szczególności nie ma podstaw do kwestionowania protokołu badania sądowo – lekarskiego W. W. (1) z dnia 23 maja 2012 roku. Mimo, iż ma on charakter dokumentu prywatnego, to został on sporządzony po przeprowadzeniu badania pokrzywdzonego, na podstawie dokumentacji z (...) Szpitala Miejskiego w P., w tym zdjęcia RTG kości nosa i przez osobę kompetentną w zakresie medycyny sądowej. W ramach tego dokumentu stwierdzone zostały przez lekarza obrażenia ciała u W. W. (1) oraz odnotowano jego relację co do przyczyn ich powstania. Również opinia lekarska wydana w sprawie jest jasna, pełna i pozbawiona sprzeczności, a sformułowane w niej wnioski są zrozumiałe, przy czym biegła opiniowała, iż obrażenia</p>	

	<p>stwierdzone u W. W. (1) mogły powstać w czasie i w sposób podawanego przez niego w (...) i w czasie badania sądowo – lekarskiego, gdyż m.in. stwierdzone u niego podbiegnięcia krwawe miały barwę siną lub sinowisniową a więc były obrażeniami świeżymi. Powyższe potwierdza wersję zdarzenia podawaną w toku postępowania przez pokrzywdzonego, a wyklucza możliwość nabycia tych urazów we wcześniejszym okresie, w szczególności podczas pobytu pokrzywdzonego za granicą. Podobnie jak wspiera relację pokrzywdzonego raport historii działania KPP w P. z dnia 23 maja 2012 roku zgodnie z którym o godz. 10:05 W. W. (1) miał zgłosić dyspozytorowi, iż został pobity przez P. P. (1).</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1.-1.1.3.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie niepokrywającym się z</p>	<p>Oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zanegował fakt, iż w 2016 roku</p>	

ustalonym
faktycznym

stanem

miał grozić W. W. (1), iż mu ręce i nogi połamie, gdyż nigdy bratu niczym nie groził. Relacjonując natomiast zdarzenie z 2012 roku wskazywał, iż sprowokował je pokrzywdzony, który miał go zaatakować gorącym żelazkiem. Takie stanowisko procesowe i wyjaśnienia oskarżonego należało uznać jedynie za przyjętą przez niego linię obrony, gdyż nie znajdują one odzwierciedlenia w żadnym innym przeprowadzonym w sprawie wiarygodnym dowodzie. Jego relację w tym zakresie należy ocenić jako wybiórczą i wrywkową, gdyż co do okoliczności obciążających oskarżony zasłaniał się niepamięcią lub zmieniał swoje wyjaśnienia. W toku dochodzenia przyznawał, że brat w ramach przedmiotowego zdarzenia „dostał od niego w łeb”. Na rozprawie w sprawie II K 445/17 wyjaśnił kategorycznie, iż nigdy brata nie uderzył. Natomiast podczas przewodu sądowego w niniejszej sprawie ponownie przyznał, iż uderzył W. W. (1) w głowę. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie zasługują na wiarę, gdyż są nieszczerze, niekonsekwentne i nielogiczne. Przez jego relację przebija chęć eksponowania okoliczności, które miałyby go stawiać

		<p>w lepszym świetle i usprawiedliwić jego negatywne zachowania względem brata krzywdami, których miał od niego doznać w przeszłości. Nielogicznie wyjaśnia on również wskazując na motywację swojego brata w zakresie zawiadomienia o przedmiotowych czynach upatrując jej w chęci wyłudzenia od niego odszkodowania. Gdyby rzeczywiście taki cel przyświecał pokrzywdzonemu zapewne nie czekałby on ponad 4 lata ze zgłoszeniem sprawy na Policję.</p>	
<p>1.1.1. – 1.1.3.</p>	<p>Zeznania świadka Z. G. w zakresie niepokrywającym się z ustalonym stanem faktycznym k. 251-252</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka składanym na rozprawie w dniu 29 stycznia 2020 roku, poza kwestiami bezspornymi. Z. G. zanegowała swoje wcześniejsze zeznania obciążające osobę P. P. (1), wskazując, iż została do ich złożenia namówiona przez drugiego syna W.. Kategoriecznie zaprzeczała negatywnym zachowaniom P. P. (1) wobec W. W. (1) w 2012 i 2016 roku, jednocześnie nie pamiętała jak przebiegało pierwsze jej przesłuchanie, ale mimo tego była pewna, że „W. kazał jej złożyć takie zeznania”. Jednocześnie na pytania Przewodniczącego wskazywała, iż z synem</p>	

P. pozostaje obecnie w dobrych stosunkach, mieszkają nadal razem i on się nią opiekuje. Jednocześnie zarzucała synowi W., iż się nią nie interesuje i nie opiekuje się nią, w związku z czym nie pozostaje teraz z nim w dobrych relacjach. W świetle powyższych okoliczności, jak również tego w jaki sposób świadek ten składał zeznania na rozprawie Sąd uznał je w zakresie okoliczności dotyczących czynów zarzucanych P. P. (1) za nieszczerze, jak również niekonsekwentne i nielogiczne. Przebija przez nie instrumentalna chęć złożenia zeznań na korzyść oskarżonego, co w ocenie Sądu wynika z obecnej sytuacji świadka i jego stosunków rodzinnych, przy czym nierzadko były to zaprzeczenia gołosłowne. Należało mieć również na uwadze, iż w dacie przesłuchania przed Sądem Z. G. była w bardzo podeszłym wieku (86 lat) i okoliczności przez nią podawane były niespójne, jak również obarczone niepamięcią świadka co do konkretnych zdarzeń, w szczególności pobicia W. W. (1), które miało według świadka mieć miejsce za granicą. Ten ostatni element podkreślany przez Z. G. w fazie zeznań spontanicznych a stanowiący linię obrony prezentowaną przez oskarżonego może

		również wskazywać na sugestywne składanie zeznań przez tego świadka pod wpływem P. P. (1).	
1.1.1.-1.1.3.	Zeznania świadków A. S. (2) k. 79v, 130-130v, G. M. k. 193v, M. S. k. 159-159v	Dowody te nie miały znaczenia dla ustalenia faktów. Funkcjonariusze KPP w P. w osobach A. S. (2) i G. M. nie pamiętali żadnych okoliczności ich interwencji z udziałem stron w dniu 23 maja 2012 roku. Również M. S. nie miała żadnej wiedzy odnośnie okoliczności faktycznych mających znaczenie w sprawie.	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II	P. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 157 § 1 k.k. stanowi, iż kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k., podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Występek z art. 190 § 1 k.k. penalizuje			

karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2 zachowanie polegające na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 157 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. przesłanki strony przedmiotowej występów zarzucanych oskarżonemu wystąpiły w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania. W świetle materiału dowodowego niewątpliwym jest, iż w dniu 23 maja 2012 roku w P. W. W. (1) doznał obrażeń ciała m.in. w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem upośledzającym jego drożność, które spowodowało rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni. Powyższych obrażeń pokrzywdzony doznał na skutek kilkukrotnego uderzenia go w pięść w twarz, w tym w nos, przez P. P. (1). Ponadto w/w wypowiadał w dniu 20 grudnia 2016 roku pod adresem W. W. (1) groźby uszkodzenia jego ciała. Groźby te u pokrzywdzonego wzbudziły realną obawę

ich spełnienia, gdyż pozostawał z bratem w konflikcie, a dochodziło uprzednio między nimi do gwałtownych zachowań, w szczególności naruszona była uprzednio nietykalność cielesna W. W. (1) przez P. P. (1) w dniu 23 maja 2012 roku. Tym samym pokrzywdzony mógł się obawiać kolejnego ataku fizycznego na jego osobę ze strony brata, co potwierdziła również ich matka Z. G.. W ocenie Sądu wszystkie wskazane powyżej okoliczności wskazują na to, że w odbiorze pokrzywdzonego tak wypowiedane groźby mogły wywoływać subiektywnie, ale również i obiektywnie obawę ich spełnienia a tym samym obawa ta w dacie czynu oskarżonego była uzasadniona.

W niniejszej sprawie występują również wszystkie przesłanki pozwalające przypisać oskarżonemu winę, a jednocześnie nie występuje żadna z okoliczności ją wyłączających.

Zachowania oskarżonego, pomimo iż uwarunkowane konfliktem z pokrzywdzonym i jego subiektywnym przeświadczeniem o źródłach tego konfliktu leżących po stronie W. W. (1), nie zostały dokonane w warunkach wyłączających lub ograniczających jego

<p>poczytalność w datach czynu. Tym samym miał on możliwości zachowania się w sposób zgodny z prawem. Wina zatem w zakresie sprawstwa tych czynów również nie budzi wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał więc przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanych mu czynów z art. 157 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4 KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. P. (1)	I, II	I, II	Przechodząc do omówienia wymiaru kar za oba czyny, Sąd, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 3 i art. 53 § 1 i 2 k.k., uznał, że adekwatnymi do stopnia zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości jego czynów, jak również wystarczającymi dla spełnienia jej celów, będą kary grzywny, odpowiednio w rozmiarze 120 i 80 stawek, z ustaleniem wysokości jednej stawki na minimalną kwotę 10 złotych. Z tej przyczyny w zakresie skazania za czyn z art. 157 § 1 k.k. zastosowano przepis art. 37a k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 roku) w zw. z art. 4 § 1 k.k. jako względniejszy dla sprawcy.

Sąd różnicował wymiar obu w/w kar, uznając, iż karygodność czynu z art. 157 § 1 k.k. jest większa niż w zakresie występku z art. 190 § 1 k.k. Jako okoliczności obciążające sprawcę Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu z art. 157 § 1 k.k. przejawiający się charakterem jego działania, w tym nieuzasadnioną, nieadekwatną i nieproporcjonalną do sytuacji agresją fizyczną wobec W. W. (1), która mogła spowodować dużo poważniejsze skutki w zakresie stanu zdrowia pokrzywdzonego, od tych obrażeń których doznał. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował natomiast niekaralność oskarżonego i ustabilizowany tryb życia w zakresie wykonywania pracy zarobkowej. Natomiast na niekorzyść oskarżonego przemawia fakt, iż nie wykazał on żadnej skruchy, w szczególności nie przeprosił brata. Sąd wymierzając w/w kary brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej. Zdaniem Sądu orzeczone wobec oskarżonego kary odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości i udowadniają nieopłacalność popełnionego przestępstwa. Sąd miał na uwadze, aby rodzaj i

			wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonego nie przekraczał stopnia jego winy, ocenianego na tle całokształtu burzliwych stosunków między stronami, uznając, iż również z tego powodu oskarżony nie powinien odpowiadać w granicach sankcji kary pozbawienia wolności przewidzianej za przypisane mu przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.
P. P. (1)	IV	I, II	Rozstrzygnięcie w przedmiocie kary łącznej zapadło w oparciu o art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniach obowiązujących do dnia 23 czerwca 2020 roku) w zw. z art. 4 § 1 k.k. jako względniejszych dla sprawcy. Sąd łącząc oskarżonemu orzeczone kary grzywny, wymierzył mu karę łączną w wymiarze 160 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych, biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ta ma osiągnąć w stosunku do P. P. (1). Z jednej strony oskarżony w znacznym odstępie czasu dopuścił się kolejnych naruszeń porządku prawnego w zakresie przestępstw przeciwko dobrom osobistym drugiego człowieka, co musi skutkować dolegliwszą

			<p>sankcją karną i wyklucza zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Z drugiej strony Sąd wziął pod uwagę tożsamość pokrzywdzonego w zakresie obu czynów oraz fakt, iż doszło do zbiegu poważniejszego przestępstwa (średniego uszkodzenia ciała) z czynem mniej groźnym (groźbą karalną), co przemawia przeciwko orzeczeniu kary łącznej na zasadzie pełnej kumulacji kar jednostkowych. Tym samym przyjęto system asperacji, uznając, iż tak określona kara łączna grzywny spełni także potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również wymogi „humanitarnego miarkowania kar” w kontekście charakterystyki osoby oskarżonego i jego predyspozycji umysłowych i psychicznych.</p>
P. P. (1)	III	I, II	<p>Celem wzmocnienia oddziaływania kary i zrekompensowania pokrzywdzonemu W. W. (1) doznanej przez niego krzywdy, Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k., zobligowany stosownym wnioskiem pokrzywdzonego, zobowiązał oskarżonego do jej zadośćuczynienia. Sąd zastosował przepisy prawa cywilnego, w</p>

			<p>szczególności art. 415 k.p.c., art. 445 § 1 k.p.c. i art. 448 k.p.c. Ustalając natomiast sumę tytułem odpowiedniego zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez pokrzywdzonego krzywdę Sąd uwzględnił jej rozmiar, w odniesieniu do charakteru i zakresu naruszonych przez oskarżonego dóbr osobistych pokrzywdzonego, w tym doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała, ich dotkliwości i dolegliwości bólowych, ich skutków, w tym utrudnień w codziennym funkcjonowaniu, przebiegu leczenia, jak również strachu, stresu i doznań traumatycznych, związanych z samym pokrzywdzeniem i obawą o zdrowie własne, jak również obawą o spełnienie wypowiedzianych gróźb karalnych.</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V</p>	<p>Z uwagi na fakt, iż na etapie poprzedniego rozpoznania sprawy przed tutejszym Sądem pod sygn. akt II K 445/17 wyznaczono oskarżonemu obrońcę z urzędu w osobie adw. E. K., który bronił P. P. (1) również w toku postępowania odwoławczego w sprawie XI Ka 132/19, jak również w trakcie niniejszego procesu sądowego a koszty udzielonej przez obrońcę pomocy prawnej nie zostały mu dotychczas uiszczone ani w całości, ani w części, należało, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 2, § 4, § 17 ust. 2 pkt 3 i 4, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądzić od Skarbu</p>	

	Państwa – Sądu Rejonowego w Puławach na rzecz adwokata E. K. kwotę 2.376,36 zł.	
VI	<p>Mając na względzie, iż oskarżony nie posiada majątku i oszczędności, a jego dochody z działalności gospodarczej kształtują się na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę, jak również obciążony został karą łączną grzywny, stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, został on zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatki przejęto na rachunek Skarbu Państwa. Należało także uznać, iż uiszczenie ich byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe również ze względu na wysokość orzeczonego niniejszym wyrokiem środka kompensacyjnego o charakterze pieniężnym, którego zaspokojenie wobec pokrzywdzonego powinno mieć charakter priorytetowy dla oskarżonego. W tym kontekście takie rozstrzygnięcie uzasadnione jest względami słuszności.</p>	
8. PODPIS		